

číslo 1

V Opavě, dne 25.5.2021

Vzácná kniha nalezena

Jak ohromující je novina, která proletěla již celý svět! Přes všechny hory doly, řeky i rybníky se dostala až k Vám domů. Pán vysokého vzrůstu, objemnější šířky, mající za každé okolnosti perfektně upravený knír. Všichni toužíme být jako on. Jako pan Moribundus von Tanzarian. Co chce, to získá. Co si zamane, to udělá. Jeho vitrína má snad všechny artefakty světa. Vázy z Říma, keramické talíře ze Starého Egypta i obrazy, které malovali největší malíři světa. Jediný artefakt mu však ve vitrině pořád chybí. Kdykoli jde kolem a podívá se přes skleněný rám dovnitř vitríny, zazoufá si: „Mám na kontě miliony, ve své sbírce ty nejcennější starožitnosti světa, ale kniha po které tak toužím, ta v mé vitrině stále chybí. Kniha Magna Charta Doctrina – kniha všech knih. Všech vědomostí i znalostí“. Kniha, kterou ještě nikdo nikdy nenašel a její existence je nepodložená. Může to být jen báčorka, která se dědila z generace na generaci. Babičky ji povídaly svým vnučkám, otcové svým synům, tetičky neteřím a babky kořenářky si o ní povídaly při sbírání léčivých bylin. Každý ji chce. Lidé by si pro ni vzali život, ale nikde nebyla jediná nápověda, jediné pojitko, které by je dovedlo aspoň na počátek cesty.

Moribundus von Tanzarian dlouze přemýšlel. Jeho knír dokonce porostl o několik centimetrů, až mu jednou ráno před očima proletěla jména Čeněk Všudybyl a Broněk Všechnoznal. Cestovatelé a objevitelé, kteří na svém kontě mají vyřešení pozoruhodných záhad i nečekaných historických objevů. Moribundus záukoloval svého sluhu a za pár dní již seděli cestovatelé a Moribundus naproti sobě v obývacím pokoji. Zprvu byli Čeněk i Broněk v šoku. „Vy po nás chcete, abychom Vám sehnali knihu Magnu Chartu Doctrina? Blázně! Copak nevíte, že se to nikomu za stovky let nepovedlo?“. Moribundus stále naléhal a trval si na svém. Nakonec musel vsadit na to, čeho má přebytek. Ví, jak to v životě chodí a že velkou část problémů umí vyřešit pořádná suma zlatěáků. „To jste měl říct hned! To bychom si mohli plácnout! Vyrazíme hned zítra.“ s úsměvem pronesli Čeněk s Broněkem. Ještě než Moribundus zavřel vchodové dveře, volali na něj z dálky při odchodu: „Budeme dělat vše proto, abychom Vás nezklamali pane! Knihu všech knih Vám najdeme a osobně doručíme“.

Čeněk a Broněk neměli nic, čeho by se mohli chytout. Jediná možnost bylo procestovat svět, navštívit své známé a kolegy po celém světě. Přece musí existovat někdo, kdo aspoň tuší, kde by se kniha mohla nacházet. Na pár měsíců si objednali vysoko vzdušný balón, sbalili si mapy, kompas a pár trenýrek. Cestovatelé navštívili Ameriku, Afriku i Asii. Málem umrzli v Moskvě, odrazili nájezd Mongolů i medvěda hnědého. Z Afriky si přivezli úpal i bakterii Clostridium botulinum, která Čeněkovi způsobila vysoké horečky. Kolikrát si říkali, že tato kniha nestojí za žádné peníze světa. Přesto těsně před návratem do rodné země navštívili v zapadlé chýši podivuhodného staříka. Ve vesnici byl znám jako prorok. A tento prorok jim řekl i přibližné místo nálezů. Modlili se, aby tam kniha opravdu byla. Doufali, že jejich trápení a hrůzné zážitky stály za to.

„Broněku! To je opravdu Magna Charta Doctrina! Nemůžu tomu uvěřit. Chápeš, co jsme tím dokázali?“ zvolal Čeněk stojící uprostřed zapadlé jeskyně (Přesné místo nálezů nelze publikovat, GDPR - pozn. red.). Broněk mu následně odpověděl: „Čeněku, tak teď už si naše přijmení opravdu zasloužíme“. „Všechnoznal i Všudybyl - Magnu Chartu objevil!“ zpívali si oba cestovatelé po cestě za Moribundusem.

Moribundus nemohl uvěřit svým očím, ani uším. Teď už mu ve vitrině nic nechybí. Má peníze, vitrínu plnou vzácných artefaktů a nyní i knihu všech knih – Magnu Chartu Doctrinu. Nalezení knihy vzbudilo ve světě přílišný rozruch, a proto pronesl Moribundus na tiskové konferenci pár slov: „Dámy a pánové, vítám Vás na tiskové konferenci. Konečně se ke mně dostala kniha všech knih – Magna Charta Doktrína. Já slibuji, že kolem této knihy vybuduji největší knihovnu světa a postavím nejznámější školu – Scholu Ludus. Prosim širte tuto zprávu do celého světa.“

Slavný architekt se ujal návrhu školního komplexu

Nový začátek budoucího školního roku se nezadržitelně blíží a my se budeme v dnešním okénku věnovat tématu stavebního návrhu nového vzdělávacího ústavu s knihovnou. Zakázky na návrh školního komplexu SCHOLA LUDUS se dle našich informací ujal slavný regionální architekt Michelangelo Poldino. Jako místo pro budoucí výstavbu školy byla vybrána lokalita v blízkosti obcí Zbyslavice a Olbramice, přičemž komplex budov bude usazen v čarokrásném přírodním prostředí kvetoucích luk a šumících lesů. Jménem našich čtenářů jsme proto požádali mistra o krátké představení celého záměru a níže vám přinášíme detaily, které nám o projektu sdělil.

Vize školy je autorem založena na třech úrovních, které promluvily do výsledné podoby celého díla.

Rovina 1 / škola - Úvodní rozhodnutí hmoty školy vycházelo ze směru daných stavebním místem ve Zbyslavicích – tedy říčkou Sezina a na ní naléhající loukou. Navázání na stávající polní cestu a vlastní budova školy vytvořili jasný ortogonální rámec do něhož je vepsána půdorysná stopa záměru investora Tanzariana.

Rovina 2 / knihovna – Budova je zastřešena nahodile vystavěnou strukturou z bílého plátna, která je podepřena v rozích polygonů. Spolu s utilitární bílou fasádou bez zdánlivých řádů vytváří rozverný prostor, který je opět uklidněn jasným řádem vnitřku.

Rovina 3 / kolej - Poslední vrstvu tvoří přibližně 30 podsadových stanů, stožár na vlajku, jídelna, kadibudky či prostá polní koupelna. Celek pak vytváří jasně uchopitelné zázemí pro školní studenty.

Srdéčko technicky založených čtenářů, v dané problematice se orientujících, muselo po přečtení těchto řádků radostně zaplesat. Vy ostatní vězte, že návrh školy je v těch nejpovolanějších rukou a nezbyvá nic jiného než těšit se na zdárné dokončení díla.

Rubrika nad dopisy čtenářů

Naši redakci oslovila naše pravidelná čtenářka slečna Saša Sečtělá s dotazem, který se týká vzácného nálezu knihy. Slečnu Sečtělou by potěšilo pár zajímavých informací o tomto předmětu.

Milá Sašo!

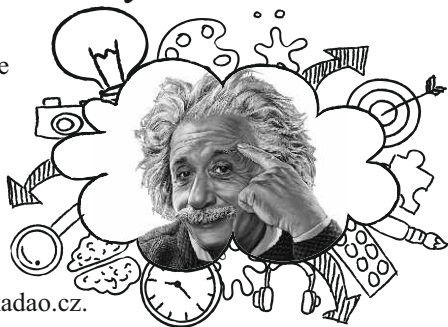
Magna Charta Doctrina (nebo-li M.CH.D.) je legendární kniha z bájí, pověstí a historických příběhů. Je považována za zdroj veškerého lidského vědění, moudrosti a touhy po poznání. Kniha byla po staletí považována za navždy ztracenou. Největší zásluhu na jejím nedávném nalezení měla dvojice českých dobrodruhů Čeněk Všudybyl a Broněk Všechnoznal. Její kritici ovšem upozorňují na skutečnost, že pokud se kniha dostane do nesprávných rukou, může napáchat obrovské škody. V současné době je pro knihu budována zámožným Moribundusem von Tanzarianem důstojná knihovna s navazujícím vzdělávacím ústavem SCHOLA LUDUS.

-MB-

-MB-

Hledáme talentované žáky!

SCHOLA LUDUS vyhlašuje přijímací řízení pro nadané studenty všech věkových kategorií do 15 let. Zájemci se mohou hlásit u přijímací komise v termínech 12. a 13. června 2021. Více informací bude zveřejněno na spřáteleném webu www.kadao.cz.

placená inzerce

Tanzarian plní slib a investuje

Teprve před pár dny naše redakce přinesla čtenářům první informace o převratném objevu Moribunduse von Tanzariana a již dnes tu máme nejnovější informace o rychlém vývoji situace. Moribundus von Tanzarian po nalezení vzácné knihy intenzivně investuje v oblasti školství a vzdělávání. Velké finanční prostředky jdou zejména do vybudování výběrového vzdělávacího ústavu SCHOLA LUDUS a s ním spojené knihovny. Aktuálně je rovněž vyhlášeno výběrové řízení na důležitou pozici ředitele školy a celého pedagogického sboru. Tanzarian hledá po celém světě schopné kandidáty na tyto pozice s organizačními schopnostmi, pedagogickou zkušeností a zejména vizí dalšího rozvoje. Celou situaci bedlivě sledujeme a v příštím čísle našeho deníku snad přineseme další informace.

-MB-

Broněk Všechnoznal a Čeněk Všudybyl pod lupou

Na první pohled zdánlivě normální cestovatelé. Když se ale na jejich cesty a úspěchy podíváme pod lupou, zjistíme, jaké nemožné objevy učinili. Mezi ty nejúspěšnější se řadí například Broněkův objev léčivé rostliny Namol Aproio, zjištění záhady, jak byly vlastně postaveny pyramidy v Gíze a vynález čokolády po které se nepřibírá. Naše redakce přináší nejčerstvější rozhovor s našimi nejúspěšnějšími dobrodruhy Broněkem a Čeněkem.

Broňku a Čeněku, hned na začátku bychom Vám chtěli poděkovat za spolupráci s naší redakcí. Jak se dnes máte?

B: Tak já se mám dnes opravdu skvěle, ráno jsem vstal pravou nohou z postele, takže soudím, že dnes bude dobrý den.

Č: Já to mám stejně jako můj kolega. Ráno jsem si dal dobrou kávu, kterou jsme si přivezli z Brazílie a k ní štrůdl od mé drahé matinky.

Který z úspěchů či objevů je pro Vás nejvíce cenný? A proč?

B: Za mě to je určitě objev malé záby, která má v sobě šťávu, kterou když si natřete na obličej, tak zneviditelníte.

Č: Ano, tento objev je opravdu skvělý, ale já jsem více hrdý na ten svůj. Můj úspěch je v odvětví kuchyně. Vynalezl jsem recept na ten nejlepší jablečný koláč. Za to však vděčím jen mé milované mamě.

Již před rokem proletěla po celém světě informace, že jste v Africe objevili zvláštní rostlinu s názvem Namol Apriori, proč je tato rostlina takovým zázrakem?

B: Ano, toto je velice zajímavá rostlina. Je to vlastně léčivka, která vás vyléčí z bolesti hlavy, nebo zažívacích problémů.

Č: Ještě by bylo třeba říci, že tuto rostlinu jsme prodali jednomu vědci, myslím, že to byl Felix Hoffmann. Chtěl ji, protože pracuje na nějakém léku. Aspirin nebo tak nějak se bude jmenovat. Ale je to tajná informace.

Jak jste tuto rostlinu objevili? Byl to zdoluhavý proces?

B: Zdoluhavý proces bych ani neřekl, navštívili jsme jeden Africký kmen, kde tuto květinu používali do svatebních květin. My jsme se jedné svatby zúčastnili. Byla to velká oslava.

Č: Ano, slavili jsme opravdu dlouho do noci, a druhý den mého přítele bolela hlava z té Africké hudby a toho všeho slavení. Tak jsem šel nasbírat nějaké bylinky na čaj. Jelikož jsem ale žádné místní byliny neznal, vzal jsem kytici od nevěsty a uvařil ji. Ano, byl to takový pokus omyl. Ale můj přítel přežil a bylo mu mnohem lépe.

Děkuji za vaše upřímné odpovědi. Nyní bych se Vás ráda zeptala na Váš vynález čokolády, po které se nepřibírá. Myslím si, že tento vynález ocení mnoho žen i mužů. Kdo z Vás jej vymyslel? A opravdu se po této čokoládě nepřibírá? A proč?

B: Tak vymyslel ji tady můj spolucestovatel, takže mu přenechávám slovo.

Č: Děkuji Broňku, tak bylo to opravdu dlouhé bádání, ale pro mě, jakožto milovníka čokolády, to bylo příjemné objevování. Filozofie této čokolády je taková, že kakaové boby rostou na stromech, takže je to vlastně ovoce, takže vlastně jíte ovocný salát. Proto nemůžete přibrat. Ano, tak jednoduché to je.

Kdy budou tyto čokolády k prodeji? Budeme je moct koupit v běžných supermarketech anebo budeme muset navštívit speciální prodejny? A jak se čokoláda bude nazývat?

B: Jelikož o marketing se starám hlavně já, tak můžu prozradit, že tuto čokoládu najdete ve všech běžných supermarketech. Na trh ji uvedeme kolem 31. února. Ano, je to za dlouho, ale musíme ještě provést test, jak tato čokoláda působí na děti.

Č: A název této čokolády bude Crassus. (Tlustý - pozn. překladatele)

Ted' bych se Vás ráda zeptala na pyramidy v Gíze. Celý svět ohromilo, když jste přišli na záhadu, jak se povedlo starým Egyptanům pyramidy postavit. Mohli byste nám to v rychlosti shrnout?

B: Je to jednoduché, když máte hodně peněz a známé ve vesmíru, jde všechno hladce.

Č: Myslím, že Broněk to vystihl úplně přesně.

Poslední otázka se bude týkat vaší cesty pro knihu Magna Charta Doctrína. V nejnovějších rozhovorech jste světu řekli, že jste díky prorokovi zjistili, kde se tato kniha nachází. Co to bylo za proroka? A jak k přesnému místu nálezů přišel? Použil magii, skleněnou kouli či o knize již věděl ve svých myšlenkách?

B: Čeněku jak to přesně bylo? Pamatuješ si to?

Č: Jistě, že si to pamatuji. Prorok se jmenoval Hele Kniha, já vím divné jméno. Řekl, že se mu v noci zdál sen o tom, že vidí jeskyni, v ní jsou dva muži co se radují, tleskají a dávají si do kufru tlustou knihu. Potom se mu sen rozmazal a najednou uviděl čísla.

Když se probudil, tak si čísla napsal. Myslel si, že to jsou čísla, které mu konečně vyhrají los, který si pořád kupuje. Když si šel vsadit, potkal nás dva, vzpomněl si, že vypadáme stejně, jako v jeho snu. Nevěděl proč ale měl nutkání nám dát svůj los. Když nám ho předal, řekl: „Vy. Kniha. Jeskyně.“ A my jsme pochopili, že jsme na dobré cestě knihu najít.

Děkujeme Broňkovi Všechnoznaloovi a Čeněkovi Všudybylovi za jejich čas a chuť odpovídat na naše všetečné otázky.

-AK-

